

[Nyboe Andersen.]

vil føles helt naturligt, at der skabes et europæisk parlament, hvis medlemmer vælges direkte af befolkningerne, sådan at de altså kommer til at sidde med det samme folkelige mandat, som vi gør det i de nationale parlamenter. Men vi mener ikke, at det nu eller i den nærmeste fremtid vil tjene det europæiske samarbejde, at man forcerer spørgsmålet om direkte valg til Parlamentet frem til en positiv beslutning. Vi mener faktisk, at samarbejdet bør føres væsentlig længere frem, end det nu er tilfældet, og at Parlamentet gradvis bør gives væsentlig større beføjelser både som kontrollerende og besluttende myndighed, før man træffer afgørelsen om direkte valg. Jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt at afholde valg til en forsamling, der ikke har en sådan betydning, at man kan forvente et virkeligt engagement hos den befolkning, der skal deltage i valget.

Vi erkender de store praktiske vanskeligheder, som vil være forbundet med, at 10 medlemmer af dette høje ting også skal deltage i Parlamentets arbejde. Vi finder på den anden side også, at der er helt væsentlige fordele ved, at der netop på denne måde bevares den snævrere mulige kontakt mellem arbejdet i Europaparlamentet og i folketinget.

Til slut en bemærkning om den europæiske union. Man kan nok synes, det er lidt påfaldende, at statsministeren i virkeligheden ikke er gået ind på topmødets beslutning om, at de 9 lande vil

„...omdanne medlemsstaternes samlede indbyrdes forbindelser til en europæisk union.“

Vi var vel alle sammen af den opfattelse, som jo også blev bekræftet af hr. Gert Petersens indlæg, at det ikke mindst var denne beslutning på topmødet, som har fået SF til at begive sig ud på krigsstien og forlange denne debat afholdt, eller som hr. Gert Petersen sagde det et par gange: provokere denne debat frem — hvad der så ligger i det. Jeg opfatter topmødets udtalelser på dette punkt således, at man på den ene side har villet bekræfte det velkendte langtidsperspektiv for det europæiske samarbejde, nemlig at man ønsker at gøre det stadig snævrere. Jeg tror ikke, at nogen af os, der har arbejdet for dansk tilslutning til EF, på

noget tidspunkt har benægtet, at der bestod et sådant perspektiv. Det fremgår jo klart allerede af Romtraktatens præambel. Men på den anden side har de fleste af regeringscheferne og vel ikke mindst den franske præsident ønsket at udskyde en nærmere debat om karakteren af det fremtidige samarbejde, indtil man kom et godt stykke længere frem ad de praktiske fremskridts vej. At ordet union er blevet brugt, skal man vel ikke tillægge stort anden betydning end den negative, at man derved ikke binder sig til nogen af de andre betegnelser, som har været brugt i debatten om det fremtidige samarbejdes karakter. Jeg mener derfor ikke, det tjener noget formål i dag at begynde at debattere det indhold, der skal lægges i begrebet europæisk union. Det vil ske om 3 eller 4 år i lys af den udvikling, som indtil da har fundet sted. Måske vil de politiske realiteter til den tid gøre det naturligt, at man lader Det europæiske Fællesskab tage navneforandring til Den europæiske Union. Men måske vil det vise sig, at der endnu ikke er grundlag for noget sådant; under alle omstændigheder står det for os sådan, at det ikke er ordet eller begrebet, men det er samarbejdets realiteter i de kommende år, som må være det afgørende.

Niels Helveg Petersen: Jeg savner ikke lyst til at diskutere den europæiske politik efter topmødet, men jeg er enig med dem, som har ment, at denne debat kommer for tidligt, her godt en måneds tid efter folkeafstemningen, og en måned efter at vi i åbningsdebatten var inde på markedsspørgsmålene. Dette være ikke sagt af ulyst, men fordi vi endnu er så tæt på afstemningen, at fællesmarkedsspørgsmålet opleves som et spørgsmål om ja eller nej og ikke opleves som det, det er, og det, det vil blive i fremtiden, et spørgsmål om, hvorledes Danmark skal indrette sig i det europæiske samarbejde. Endnu sidder der jo dybe modsætninger fra folkeafstemningsdebatten tilbage og kommer uundgåeligt til at præge meningsudvekslingerne, selv om det i virkeligheden for en dels vedkommende er modsætninger, som ikke vil have en realitet, når vi når lidt længere frem.

Jeg synes, hr. Gert Petersens indlæg var et meget godt udtryk for, at det var netop det, der skete. Hr. Gert Petersens indlæg